

Λόγω γενετικού ελλείμματος -Βιολογικά προγραμματισμένοι να τρώνε περισσότερο ορισμένοι άνθρωποι

/ [Γενικά](#)

D05D300E4DED586E8ECFA88A9901859E

Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο

Το μυστήριο ενός γενετικού ελλείμματος που αυξάνει σημαντικά τον κίνδυνο παχυσαρκίας σε ένα στα έξι άτομα, κατάφερε να επιλύσει διεθνής επιστημονική ομάδα, σύμφωνα με στοιχεία που δημοσιεύονται στο επιστημονικό έντυπο The Journal of Clinical Investigation.

Μια εκδοχή του γονιδίου FTO που έχει σχετιστεί με την παχυσαρκία, έχει διαπιστωθεί ότι συντελεί σε περισσότερη αποθήκευση λίπους στην κοιλιακή χώρα, χωρίς ωστόσο να έχει διευκρινιστεί τελείως ο ρόλος του.

Οι ερευνητές του Πανεπιστημίου του Λονδίνου εξηγούν ότι μια ελαττωματική εκδοχή του γονιδίου FTO καθιστά περισσότερα θελτικά τα παχυντικά φαγητά και τροποποιεί τα επίπεδα της ορμόνης ghrelin, που σχετίζεται με την πείνα.

Φάρμακα τα οποία στοχεύουν την ghrelin ενδεχομένως να μπορούν να συντελέσουν σε μείωση του βάρους.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η παχυσαρκία έχει ισχυρό κληρονομικό υπόβαθρο και οι επιστήμονες πιστεύουν ότι το γενετικός κώδικας του ατόμου παίζει μείζονα ρόλο στον κίνδυνο απόκτησης περιττού βάρους.

Οι άνθρωποι είναι φορείς δύο αντιγράφων του γονιδίου FTO (ένα από κάθε γονιό), και κάθε ένα εξ αυτών είναι υψηλού και χαμηλού κινδύνου. Όσοι έχουν δύο αντίγραφα υψηλού κινδύνου έχουν 70% περισσότερες πιθανότητες να εξελιχθούν σε παχύσαρκα άτομα, συγκριτικά με εκείνους που έχουν τις χαμηλής επικινδυνότητας εκδοχές του FTO.

Οι βρετανοί ερευνητές εξέτασαν δύο ομάδες ανδρών. Όλοι είχαν φυσιολογικό βάρος, αλλά η μια ομάδα είχε τα υψηλού ρίσκου γονίδια FTO και η άλλη τα χαμηλού κινδύνου.

Τα πρώτα τεστ εστίασαν στα επίπεδα της ορμόνης ghrelin στη θέα ενός γεύματος, σε δέκα άτομα από κάθε ομάδα. Τα επίπεδα της ορμόνης, που προκαλούν το αίσθημα της πείνας, δεν μειώνονταν στα άτομα υψηλού κινδύνου μετά από το γεύμα. Μάλιστα, η ghrelin αυξανόταν πιο γρήγορα.

Σε μια σειρά εγκεφαλικών απεικονίσεων που έγιναν, οι ερευνητές διαπίστωσαν ότι μετά από το γεύμα προέκυπταν διαφοροποιήσεις μεταξύ των δύο ομάδων. Οι άνδρες με τα υψηλού κινδύνου αντίγραφα του γονιδίου έβρισκαν πιο ελκυστικές τις εικόνες λιπαρών τροφών, συγκριτικά με τους άνδρες χαμηλού κινδύνου.

Η Δρ Ρίτσελ Μπάττερχαμ, επικεφαλής του Κέντρου Έρευνας της Παχυσαρκίας στο Πανεπιστήμιο του Λονδίνου εξηγεί ότι «ο εγκέφαλος είναι προγραμματισμένος να ενδιαφέρεται για οτιδήποτε έχει να κάνει με τρόφιμα πλούσια σε θερμίδες. Οι άνδρες αυτοί λοιπόν είναι βιολογικά προγραμματισμένοι να τρώνε περισσότερο».

Μετά πάντως από την καλύτερη κατανόηση του ρόλου του γονιδίου FTO οι ερευνητές ελπίζουν ότι θα μπορέσουν να βοηθήσουν περισσότερο τα παχύσαρκα άτομα.

Η σωματική άσκηση όπως η ποδηλασία είναι ένας καλός τρόπος μείωσης των επιπέδων της ghrelin. Επίσης τα πρωτεϊνούχα γεύματα μπορούν να συντελέσουν σε μείωση της.

Πάντως θα πρέπει να σημειωθεί ότι ενδεχομένως στο μακρινό παρελθόν οι μεταλλάξεις του γονιδίου FTO ήταν σωτήριες για τον άνθρωπο καθώς τα επιπλέον κιλά τον βοηθούσαν να επιζεί τους χειμερινούς μήνες.

Πηγή: health.in.gr